

[Udenrigsministeren.]

jo udmærket, at det, han anfører fra en avisudtalelse fra Slesvig-Holsten, er fremsat før den tyske regerings erklæring.

Mit svar til det ærede medlem var i øvrigt så klart, at det ikke kræver nogen tilføjelse.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til justitsministeren af Thisted Knudsen, Ninn-Hansen, Henry Christensen, Damsgaard, Erik Eriksen, Axel Kristensen, Peter Larsen, Poul Møller, Poul Sørensen og Thestrup:

„Under henvisning til det i statsrevisorernes betænkning fra 1959-60, indledningen, pag VIII, af statsrevisorernes udtalte anmodes justitsministeren om at redegøre for, med hvilken begrundelse der i henhold til fremkomne bladmeddelelser er ydet tjenestemænd i justitsministeriet lån af en politikasse til køb af automobil og fast årlig befordringsgodtgørelse.“

Ordføreren for forespørgerne (Thisted Knudsen): Efter forfatningen har folkettinget ikke alene den bevillende myndighed, men skal også kontrollere, at de bevilninger, der gives, overholdes, og at de midler, som administrationen råder over, anvendes til deres formål, og det er de af folkettinget valgte statsrevisorer, der derfor har pligt til at gøre folkettinget opmærksom på det, hvis der inden for forvaltningen finder administration sted, som kan give anledning til påtale, til misbilligelse eller til krav om en gennemgribende ændring af det bestående forhold.

Dette principielle synspunkt er bl. a. baggrunden for den forespørgsel, som det konservative folkeparti og venstre har stillet til den højtærede justitsminister.

I statsrevisorernes betænkning vedrørende statsregnskabet for 1959-60, side VIII, findes en bemærkning om justitsministeriets forvaltning af de såkaldte politikasser, som jeg vil bede om formandens tilladelse til at citere. Her står:

„Foranlediget af 3. revisionsdepartement ønsker statsrevisorerne vedrørende anvendelsen af politikassernes midler at bemærke, at man med justitsministeren har drøftet dette spørgsmål.

Det er herved blevet statsrevisorerne bekendt, at justitsministeriet agter at nedsætte et udvalg til overvejelse af politikassernes omfang og administration, i hvilket udvalg såvel revisionsdepartementet som finansernes centralstyrelse repræsenteres. Statsrevisorerne ønsker på den givne foranledning at udtale, at man agter at følge det nævnte udvalgs arbejde og senere vil vende tilbage til spørgsmålet.“

Det fremgår i hvert fald af denne bemærkning, at der for justitsministeriet og for revisionen med hensyn til administrationen af politikasserne har været et problem, som både revisionsdepartementet og statsrevisorerne har følt sig foranlediget til at gøre folkettinget opmærksom på. Folketinget kan og kunne ikke kende noget nærmere til baggrunden, og da forholdet var det, at man senere ville vende tilbage til spørgsmålet, ja, så kunne man selvfølgelig have bøjet sig herfor og sagt: vi afventer. Statsrevisorerne gjorde opmærksom på — det lå i hvert fald i bemærkningen — at man på nuværende tidspunkt ikke følte det formålstjenligt at gøre folkettinget opmærksom på, hvad det var for forhold, man særlig havde haft for øje, da man skrev denne bemærkning. Jeg personlig kunne have bøjet mig herfor og afventet udviklingen, men så sker der det, og det var åbenbart altså ikke hensigten, at det sivede ud på en eller anden måde — jeg ved ikke hvilken, jeg ved ikke, om den højtærede justitsminister ved det — at pressen begyndte at omtale disse forhold nærmere.

I Jyllands-Posten for den 21. oktober — jeg beder om tilladelse til på ny at citere — findes på første side en omtale af det pågældende forhold, som jeg altså ikke ved om er rigtigt, men som gengives i en lang række blade og ud over landet vækker pinlig opmærksomhed, og som på politiske møder giver anledning til forespørgsler. Vi stod altså i den situation, at vi måtte sige: vi kender intet til disse forhold. Statsrevi-